

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVNy Wisa

Ny Wisa

Ung Erik mötte Karin sin
på skogens ödestig
han sade vill du blifva min
så skall jag älska dig
som maka uti lust och nöd
allt intill lifvets sista pust.
Tralalalala.

Skön Karin rodnade och log
och svarade välan
jag älskar dig det vet du nog
så ömt som älskas kan

2
2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

men om du skulle svika mig
den högste guden löne dig.

För skola stjernor falla ner
som perlor till vår jord
än jag dig nånsin överger
gud hörer mina ord
han straffar mig till evig tid
om jag ej trofast blir der vid

Så talte Erik öm och slöt
skön Karin i sin famn
och från dess rosenläppar fick
en kyss så lång och varm
ja sälla voro båda två
till julen skulle bröllop stå.

2
2448

3.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ur Eriks fämn sig Karin slet
och hån mot hyddan lopp
på munnen brände kyssen het
och pulsen i galopp
väl hundra slag hennes hjerta slog
för hvarje vidgat⁴ steg han tog.

Nog blev hon något mera lugn
när hon allt för modern sagt
och denna med ett ömt
och med sitt bifall^{dertill} lagt
samt dertill några varningsord
hur falskheten är stor på jord

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNERARKIV

Att Erik ej otrogen war
det viste Karin väl
och därför alla sökna dar
med lifvad håg och själ
hon snäll från rock till
vävstol gick
för allt till julen ha i skick

När veckans dagar ute var
och söndagssolen sken
flög hon så glädtigt som ett bi
till täppans åcker ren
hon blommer plockade i hast
och band en fägrig blomsterqvast.

5
2448

5.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Med denna på sin salmbok gick
hon sedan till guds hus
och säkert var att Erik fick
den innan solens ljus
hon skunka bak om bergen ner
ja han fick kanske ändå mer

Så flydde månader och dar
snart sommaren bort sin kos
och hösten kom och ~~L~~arin blev
ej mer den enda ros
som blommade i lundens snår
så yppig som en blomrik vår

6
2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6.
En söndag satt hon hemma skelf
i ljufva drömmar sänkt
och speglade sig i denna elf
som rann förbi dess käll
hon satt där än då modern kom
helt rörd från herrans helgedom.

Min dotter sade modern ömt
jag sorger till dig bär
ung Erik hafver dig bortglömt
han har en annan kär
det lystes första gång i dag
att det är sannt försäkrar jag.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Med tårar bleknad kind
steg Karin hastigt upp
hon såg sig om du kalla vind
hon sade styr mitt lopp
och med ett språng sköm Karin låg
i stilla elfens kala våg.

Om tränne veckor Erik for
till kyrkan med sin brud
och inför altarrund han svor
vid alla verldars gud
att henne uti lust och nöd
med trohet älska tillsin död.

8
2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEBOK

8.

När tämpel bröllopsskaran skæd
med fröjdefull musik
allt efter ortens bruk och sed
men mötte där ett lik
vid kyrkogårdens gröna port
det bars till gravens stilla ort.

Hvem är den döda som man bär
ung Erik sporde nu
du henne säkert minnas plär
skön Karin är det ju
som döden i förtvivlan fann
så svarade en gammal man.

9
2448

9.
LUNDÅ VILDA
FOLKOR

Hemsk såsom döden till att se
och stjernlös som en natt
med dystra ögon stirrande
hof Erik upp ett skratt
så vilt som ulfvens hes och skrän
och lopp från bröllopsskaran hän.

Nu irrar han båd dag och natt
(omvett Nejen)
med vanvigt legiet kring
med dystra vridna anletsdrag
ej frid på jordens ring
han får i sina levnadsdar
för falskan ed han svurit har.

Men uti grafvens stilla sköt
skön Karin njuter ro
och sofver där en sömn så söt
i grafvens stilla bo
och dit går ingen mången ömsitt mö
att tårar fälla blommor strö
Tralilalala.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVNy kärleksvisa

Ny kärlekswisa

Jag står i tusen tankar
och ser den vän jag ej kan få
hur vidt i världen vankar
jag städse sörga må
Den sorg som jag i hjärtat bär
för dig min vän så kär
det wuller /?/ falska människa
som dertill orsak är.

2/ För hade jag aldrig skådat
ditt ansikte dina ögon blå
då hade jag aldrig kommit
i kammaren där du låg
ja då hade jag varit lyckelig
ja fri från sorg och kval
den dagen kommer aldrig
som gör mitt hjerta glad.

3/ Ja liljorna de växa
som blomstren uppå marken stå
jag sörger mig till döden
om jag dig ej kan få
ja skulle döden träffa mig
då blir väl skulden din

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

tro aldrig här i världen du
går utur mitt sinn.

4/ Du är den ende gosse
som jag har satt min kärlek till
men du har många andra
som du dig håller till
ja den kan vara liksom god
en fattig som en rik
att gifta sig för penningar
är stort bedrägeri.

5/ Långt häre vill jag vandra
den långa väg med stort besvär
än vara uti sällskap
med falska människor der

jag giver mig åt ödemark
jag der mitt tält uppslår
för varje ord jag talar
i skogen får jag svar.

6/ * Nu slutar jag min visa
och bjuder dig ett ömt farväl
jag kan ej längre sjunga
min hals den är så torr
min hals är hes min sorg är stor
min vän har jag bortmist

nu får jag bedja herren
han hjälper mig till sist.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kärlekswisa

Kärlekswisa

1/

Lik böljan uti dalen
den vill jag likna dig
dess namn kan jag nej nämna
men blott förglöm ej mig
Ty oskulden på kinden
den har ju fängslat mig
men nu är jag bortglömd
förskjuten utav dig.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

16.
2/ Jag kan dock aldrig nämna
hur ömt jag älskar dig
jag skall dig aldrig svika
om du vill trogen bli:

Men du har falska talat
med en uppriktig vän
dig lönar väl gud fader
som bor i himmelen.

3/ Och har du så i sinnet
att göra bättre val
att lämna forädda vänner
i sorger och inqval
Ja den kan vara lik så god
en fattig som en rik

att gifta sig för rikedom
är dock en farlig ting.

4/ Det händer ju så ofta
att mången flicka tar
en gosse utan kärlek
men blott han pengar har:

Sen penningarna äro försvunna
sen har hon vännen kvar

den vän hon aldrig älskat har
i sina ungdomsdar.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVisa

Visa

1/ Goddag min sköna flicka
 din skål vill jag dricka
 en gång eller två
 emedan jag är färdig
 att löfta mina ankar
 och sträcka mina segel
 samt resa härifrån

2/ Så räcker du mig handen
 så giver jej dig ringen

så förlofva vi oss

ty den förlovningstiden

den är ju snart förliden

jag har en vän på böljan blå

han sviker aldrig mig.

3/ Har du en vän på böljan blå

tänk aldrig uppå den

ty han kommer ej igen

ty de sjö männer tankar

så vidt i världen vankar

på böljan blå på böljan blå

i städer som på land.

4/ Din kärlek är ej brinnande
din kärlek är ej brinnande
det ser jag uppå dig
ty du har haft en annan
allt under jag var borta
som tagit har det mästa
af kärleken från ~~mig~~ dig.

5/ Si jag vill icke hafva
en sådan en bedragare
en sådan en som du
långt hälre vill jag sälja
mitt lif för penningar

2448

4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

än jag bedragen blifva
utaf en falsker wänn.

6/

Om någon som vill veta
vem dessa rader skrivit
och hvad de handla om
så hafver det en yngling
som böljan hafver plöjat
och som bedragen blifvit
utaf sin lilla wänn.

2448 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bondpigans aftonwisa

Bond Pigans
aftonwisa

1/ Rocken snurrar lampan brinner
vinterqvällen är så lång
men lik rök den snart försvinner
under munterhet och sång.

2/ Denna vecka går som många
söndag blir det snart igen
då får jag till kyrkan gånga
råka der min trogne vän.

- 3/ Ack vad det skall bliva roligt
när som gudstjänsten är slut
kommer han till mig förtroligt
der vi möte ställt förut.
- 4/ Hälsar först på mig förlägen
frågar sedan om "jag vill
göra sällskap hem, på vägen
och jag svarar ja dertill.
- 5/ Hand i hand vi glada vandra
tala om vad nytt som hänt,
sen vi sågo sist varandra
och den saknad som vi känt.

- 6/ Språka om hur vi med gamman
Likasom två snälla bi
Skola sätta bo tillsamman
när vi en gång gifta bli.
- 7/ Sist till lekstugan i natten
smögo vi oss han och jag
dansa utaf bara katten
tills det blifver ljusan dar.
- 8/ Ack vad det skall blifva roligt
som två dufvor i ett träd
skola du och jag förtroligt
skämta leka kyssas med.

4 2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9/ Stanna rock förbi är kvällen
slockna lampa det är natt,
gömd i sängen under fällen
drömmer jag om hjärtans skatt.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVBond Pigans aftonwisaEn annanBond Pigans
aftonwisa.

1/ I januari alting var
så kärleksfullt och godt,
och för ett ungt och nygift par
hvar hydda var ett slott
och glad gick februari bort
ej moln på himlen fans,
den månaden är ju så kort
den framflöt som en dans.

2/ I Mars hvarannan dag var klar,
men kändes litet lång,
April som vanligt ojäm var,
med rengslask mången gång,
i Maj man utåt landet for
man glömde kif och strid
i Juni alting stod i flor
ack hvilken lycklig tid.

3/ Och juli kom så varm så het
Augusti likaså
då höres åskan som man vet
att luften rensa få

uti September blad för blad
från träden falla ned,
och stormen vin kring land och stad
den kändes inne med.

4/

Oktober och November usk
förbi med lugn och frid
båd utom hus och inne rusk
och gräl och gnabb och strid
uti December frös till is
den kärlek som man spart
nu ber man gud på varsitt vis
om Januari snart.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

29

Flickans förtjusning

Flickans förtjusning

- 1/ Säll stod den hela naturen,
säll stod denna brudgom och brud,
från början och allt intill slutet,
han lofvar mig trogen att bli.
- 2/ Diamanter och perlor jag hafver,
och dertill ett hjärtans begär,

ja dertill de skönaste ögon,
säg hulda vad önskar du mer.

3/ Ej guld eller silfver som glimmar,
ej gods eller gårdar jag har,
men likväl ett hjärta jag hafver,
som aldrig kan skiljas från dig.

4/ Ej fader eller moder jag eger,
i denna verlden så svår,
men likväl i kärlek jag beder,
att aldrig förgäter du mig.

5/ Jag var en ung och oskyldig flicka
jag var på mitt adertonde år

jag blev av en gosse bedragen

åt honom mitt hjärta jag gav.

6/

Olycklige gossar i alla

som tänken bedraga en vän

som tänken bedraga en flicka

som står i sin blomstrande knopp.

7/

Min ungdom den har du förvillat

mitt hjerta det hafver du fått

min oskuld den har du bortrövat

o, älskling, o, älskling jag ber.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVisa

Visa

1/ Jag är till verlden födder här
så usel som jag är
en fattig yngling ringa nog :,:
Jo,Jo,ja,ja, ringa nog,
som var och en väl vet.

2/ Men därför är jag lika glad,
fast jag så ringa är
för gud han hjälper mig ändå:,:
om jag rätt honom ber.

2 2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- 3/ Stor rikedom jag intet har
ej heller därom ber
men endast om jag kunde få ;:
en vän som trogen blir.
- 4/ Sök du ej efter rikedom
den passar intet dig,
ty rikedom är en farlig ting:::
på denna verldens ring.
- 5/ Ack ädle vän och rosenblad
jag sörger mäst för dig,
för dig som är min bästa vän:::
näst gud i himmelen.

6/ Allt vad du tänker i ditt sinn,
säg endast det ~~för~~ för mig,
om du vill bli min enda vän;;
näst Gud i himmelen.

7/ När får jag dina ögon små,
när får jag skåda dem,
det blir en gång vi båda två::
ett brudpar skola stå.

8/ Evad du gör svik aldrig den,
som trogen mot dig är,
då får du lön i himmelen::
om du det nånsin gör.

- 9/ En yngling är så snart förförd,
uti sin ungdomsår,
med läng också baktalande:::
uti en värld så svår.
- 10/ Ja den som sådant görer nu,
han får vel lönen sin,
ochhan kan gå olönter här:::
så får han lönen där.
- 11/ Men om du nånsin gifter dig,
förglöm då aldrig mig,
och sen vargång du på mig ser :,:
du säkert ångrar dig.

12/ Om folket vill förtala dig,
när jag ifrån dig går,
med läng och så med falskhet stor::
tro aldrig deras ord.

13/ Jag vördar dig till sista slut,
. och umnar dig allt godt,
till dess din ögon läggs ihop ::
och du blir lagd i stoft.

14/ Ett avsked jag från vännen tar,
mig ångrar ingenting,
men ett än mig till hjertat går::

Jo, Jo, ja, ja, till hjertat går,
om jag ej vännen får.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVNu skall du få din varme matNu skall du få
din varme mat.

1/ Se Jörgen Jensen är mitt namn
och Slengerp mitt hem
hvarför jag kom till Köpenhamn
det skall jag säga dem:
se då jag var på landet
jag tråkigt had förbannat
och lärde intet annat
än blott oskyldighet
Nej i Danmarks huvudstad.,:

der kan du få din varme mat::
och roga dig så glad.

2/

Alt så til Köpenhamm jag tog,
och fick mig ett logi,
det låg ej långt från Vesterbro
och strax vid Tivoli
derinne vet jag finner
man sköna sångarinnor
med rosenröda kindor
och det är ganska sant och jag
tänkte därför glad::
nu kan du få din varme mat::
och skynda dig så glad.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3/ I Tivoli fan jag snart
en däglig liten mö,
hon sjöng och jodlade så rart,
och var så hjärtans glad
då sade jag hör min flicka
vill ett glas vin i dricka
ett bifall syns hon nicka
och smålog sen så sött:,:
så skall du ha din varme mat:,:
och drick och var så glad.

4/ Sen följde jag min hjertans kär
till hennes hem men ack
en herre stod och vänta der
han smålog och sa tack

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

det är min mö den lilla
som ni syns följa villa
derför det går er illa
om ni ej knallar af
/5/ ska ej var endast glad
ty du skall ha din varme mat:,:
och sen i finkan med dig in.

5/

Nu reser jag igen
ifrån den stora huvudsta
jag plikta fick i politiet
för denne varme mat
därför jag säger bara
tag eder blotttillvara
och gå ej i en snara

41.

5

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

för sångarinnorna

om de sjunga än så bra:;;

nu skall du få din varme mat:,:

så tro ej dem min vän.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVEn sjömans älskarinnaEn sjömans
älskarinna.

1/ O store gud hvar skall jag hjälpen finna
i detta usla trånga mörka lif
skall mina tårar oförhindrat rinna
är ingen här som förbarmat sig
ja vill du hafva hjälp till nöden
så vän till mig min förtrognaste vän
jag skall lindra alla dina öden
vill du hafva hjälp i afton min vän.

2/ Om detta barn ändå en fader hade
som talte hulda tröstens ord till mig
jag genast barnet i hans armar lade
ack vad det log då ja skönt mot mig
kasta då ungen långt under bordet
för sådana vill jag als intet ta
sedan är det jag som tar ordet
har du förstått begriper du mig.

3/ O sture gud hur kan du sådant säga
det barnet är en avbild utaf dig
fick jag ej annat qvar av honom ega
den panten lemnade han efter sig
gör som jag sägemyss du i panten
har du kurasche så följer du mig

3 2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

44.

här må du tro saknas icke kontanter
sedan kommer du och följer med mig.

4/

Hvart vill du föra mig i natten
hvart vill du föra mig och detta barn
jag eger knapt blott en droppe vatten
att stilla törsten och hungern med
ja vill du ej hafva annat än vatten
på det har jag kryssat i tjugo års tid
lägg du ifrån dig den lilla skatten
sedan kom med du och följ med mig.

5/

Skall du ombord på den här galjäsen
som ligger ute till sjöss för ankar *Ja*

hvad skulle vi gå med ute badkasen

hvad skall vi göra på skutan der

frågar du mig vad vi skall göra på skutan

den skall pumpas läns av av alra siste man

sedan följer du mig i kajuttan

sedan slår vi igen dörren och gå till kojs

6/

O store gud det är på samma ställe

der nu panten på sin kärlek gav

men det var dock vid sådant här tillfälle

men han sa skutan har gått i qvav

nej skutan står i alla vind och väder

det kan du vara säker på alla mina dar

2448

46.

5

LURDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

var du tyst och hör på vad jag säger

känner du mig igen jag är ju barnets far.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om en liten fattig flicka

Om en liten
fattig flicka

1/ Jag är en liten fattig flicka

har intet hus och intet hem

min moder lade sig i ro

hon ville helst i graven bo.

2/ Min fader har jag aldrig känt

min moders hjerta har jag bränt

allt uti sorg och uti nöd
så får jag vandra till min död.

3/ Kom ihog den aftonstund
då jag var i gröna lund
jag bad dig om ett stycke bröd
du svarade fins ingen nöd.

4/ Adjö min far! Adjö min mor!
Adjö min syster lev väl min bror
Adjö med dig min utvalda vän
i himmelen råkas vi igen.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVisa

Visa

7/

Ack ja men ack ja det får du ju vist

det får du ju visserligen göra

ty du har varit mig en så huld och trogen vän

och därtill en dägelig en tärna.

8/

Skön Anna hon gångar sig på höga loftet upp

hon skådar ju så högt och så vida

så fick hon då se när den brudeskaran kom

då började hennes hjerta att svida.

9/ Skön Anna hon gånger sig till svärmodern
inn

ja svärmodern hon henne måste kalla

ja får jag nu lof in dansesalen gå

och se när den unga bruden dansar.

10/ Ack ja men ack ja det får du ju vist
det får du ju visserligen göra
ty du har varit mig en så huld och
trogen vän
och dertill en så dägelig en tärna.

12/ Skön Anna hon gånger sig i dansesalen in
med sina sju söner framför sig ~~de buga~~

de buga och de bocka för unga drottningen
men mäst för sin käraste fader

12/ Unga drottningen talade till hertigen så
hvad mände detta vara för små herrar
de buga och de ♀ för unga konungen
liksom du vore deras fader.

13/ Karl hertig han talte till skön Anna så
hvad vill du nu gifva min nya furstinna
jo henne gifver jag mina gamla skor
dem er hon ej för god till att slita.

15/ Giv henne då helre det röda gulsskrin
som står i jungfrukammaren den tysta
nej henne gifver jag Karl hertigs unga
lif
som jag så gerna kan bortmista.

16/ Unga drottningen kastade af sig guldtjedjan
så rörd
och dertill silvertjedjorna så hvita
och hängde dem på skön Annas hals
dem skall du med glädje slita.

17/ Jag hade ju även en syster en syster
så bald

5 2448

hon hetade även skön Anna

hon blev från min fader bortrövad med

våld

och jag tror vist att du är ^{ny}desamma.

18/

Nu reser jag hem till min fader igen

att för honom nyheter förkunna och säga

att jag sett min syster i lifvet än en

gång

som jag då aldrig trodde skulle hända.

54.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2448

En vacker kärleksvisa

En vacker kärleks-
visa

1/ Med ängslighet och stor förtret
jag mig en visa gör som gömmas bör
af mig och dig intil vår bleka död
med skam för dem som falsker är
och har en annan kär
den liknar jag vid vilda djur
som uti skogen bor.

2/ Man får med möda och besvär

i verlden vandra kring
men säl och lycklig är
den som har ett stadigt sinn
när man det äger jemn var dag
så har ~~man~~ vinning nog
ty ingen sällare lott kan va
än lilla vännen roga.

3/

Jag har den äran fråga dig
har du förtalat mig
har jag ej mera ro eller fröjd
att vänta utav dig
då hjälper gud oss visserlig
att lefva hvar för sig
fast mången vän så innerlig
deröfver fröjdar sig.

4/ Om blott jag tala kunde få
med dem jag gerna vill
det vore billigt denna gång
det bär så sällan till
med dig jag önskar tala få
dem är heliga ord
som jag ej talat har
med dig i hela detta år.

5/ Adjö farväl glöm aldrig bort
de ord vi talat har
jag får ej längre lefva kvar
från dig jag afsked tar

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

57.

haf tack min vän för hvar minut

hvar timma och hvar stund

~~vi~~ vi lefvat har i rolighet

godt nöje och behag.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVEn Ny kärlekswisaEn Ny kärleks-
wisa.

1/ Det var en lördags afton
det hade slagit rim
då gångar skön Olof
till lilla Karin sin
se hon gråter efter honom i lödom.

2/ Då knackar han på dörren
med sina fingrar små

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

59.

låt upp du liten Karin

jag vill intill dig gå

3/

Jag hafver ej med någon

möte utsatt

ej heller jag släpper någon in

till mig i natt:,:

4/

Då knackar han på dörren

allt med sin högra hand

låt upp du liten Karin ~~nu~~

det är din fästeman:,:

5/

Ja är det du skön Olof

min ^{fr}käre fästeman

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

60.

3

så gladeligt jag öppnar

och släpper dig strax in.

6/

Sen satte hon honom

på en förgyllande stol

sen drog hon av honom

båd strumpor och skor :,:

7/

Sen lade hon honom i sängen

med glädje och med tröst

hon tryckte helt sakta den döde

till sitt bröst :,:

8/

Hör du liten Karin

jag får ej va hos dig

ty himmelens klockor

de ringa efter mig :,:

9/ Men hör du liten Karin

tag kläder uppå dig

så skall du få få följa

med mig ;,:

10/ Nu de hade gått

ett stycke utåt byn

då kommo det två englar

från himmelens skyn :,:

11/ Karin hon står

som en jordfast sten

ty nu var hon ensam

nu var hon allen :,:

12/ Karin hon går till

skön Olofs grav

der gråt hon så länge

till dess hon somnar af:,:

Se hon gråter efter honom i löndom.

Kardevisan

Kardevisan

- 1/ En sed från födna dagar
på landet ännu är
att kardegillan göra
som matmor alltid plär
att byens pigor bjuda
och alla kärringar
att karda ifrån qvällen
allt intill jusan dar.

2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

64

2/ När det mot kvällen lider
så börja pigorna
med såpa tvätta halsen
och smörja flätorna
ren särk de på sig taga
och strumpor ävenså
och gummorna sig skura
så godt som de förmå.

3/1 När de sig hafva pyntat
så vandra de åstads
med karderna i handen
och hvar och en är glad
att nu få komma samman
och prata om allting

3 2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

som hafver skett i byen

och allestäds omkring.

4/ Allt hvad som skett de veta

de veta ännu mer

de kunna och berätta

hvad som härefter sker

ty som en käpp i hjulet

munnen på dem går

och det är ganska sällan

att munnen stilla står.

5/ Nu spart en käring sade

I veten att det är

2448

LEONARDO PERSITEJS
FOLKMINNESARKIV

66.

ett ord i allas munnar

att nabbodrängen Per

har haft den stygga vanan

att som en galen katt

igenom pigefönstret

inhoppa hvarje natt

6/

Röd som en kalkonhöna

en piga sade då

men kors i hela hwerlden

hvad du kan finna på

du är en stor längnbracka

så käring som du är

och kan ej hålla munnen

din förbannade längnmarr.

5 2448

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNES

67.

7/ Så mycket de omtala
hur vacker Ola är
hur Per i hvarje piga
på stunden blifver kär
hur Anders han är skäfbent
och Jeppa är ett nöt
ett fåralår är Erik
men Sven är rar och söt.

8/ när det mot midnat lider
så börjar pigorna
liksom de fåviska jungfrur
att blifva sömniga
men mor hon finner på

Stadst. arkiv